

osobito za požrtvovalnost oddaljenejših gostov ter izraža željo, da bi se prirejali na Remšniku vsako leto taki shodi.

Ta želja se bo tudi gotovo izpolnila. Bog živi Remšničane!

Dopisi.

Iz Dornova pri Ptuj. (Bralno društvo. — Nasprotniki.) Častiti g. urednik! Nekaj novega imam Vam povedati. Pri nas se namerava ustanoviti „bralno in gospodarsko društvo“, ki nam je za življenje potrebnejše, ko ribi vode. Misel se je sprožila pred meseci. Občinstvo, posebno mladina, težko pričakuje uresničenja te misli. Naša mladina in naši možje so spoznali potrebo združenja — potrebo odpora proti pogubljenemu nemškutarskemu nasilju. Pa čujte! Ta ravnokar nameravana misel pa je povod, da marsikaterega tukajšnjega posilincea — liskarijotovega veleizdajalca — navdaja groza in strah. Ti, tozadevni „naprednjaki“ imenovani — ali — pravzaprav „naprebedaki“ — protestirajo na vso moč proti činu omenjene misli. Napenjajo vse svoje kriplice, njo zatreti kot tlečo iskro v pepelu. Neusmiljeno udrihajo ti ljudje po tem, kar je krščanskega in kar je narodnega. Kaj imajo dela samo s tistimi, ki so se sproti našim razmeram tako polnoštevilno udeležili podučnega zborovanja 4. septembra v Mariboru. Ne vemo, kaj jih peče, če jih zraven nič ne dotiče. Aja para, to so naši „prijatelji“! Dobro jih poznamo. Volkovi so v ovčji obleki. Treba se jih izogibati! „Štajerčeva“ kolportaza je pri teh ljudeh častno zastopana in duh morilca Mursiča še vedno preveva njih grešne kosti. Zato se nam pač ni čuditi, če so dospeli tako na višek jim „ljube omike“; ni se nam čuditi, če svoje prazne butice nakvišku molijo, kakor prazni klasovi v faraonovih sanjah. Fej jim! Se dalje baviti z nasprotstvom, ne kaže. Tudi ne kaže njih imen za prvič osvetiti. Pač pa izve slovenski svet imenoma vse tiste tičke, ki kljuvajo v naše prostiše, če od tega ne odstopijo. Toliko pa našim še rečem: Možje, mladeniči! ki se zavedate, da Vas je slovenska mati rodila, delujmo za društvo! V boj proti našemu nemškutarskemu sovragu, v boj proti alkoholizmu. V boj! In alkohol bo napovedal boj nemškutarskemu krčmarskemu žepu. Mi se gibljemo, a jih je strah!

Zbudimo se, združimo se,
Ne dremajmo zaspani —
Sovragom svojim vdani.

Sram jih bodi.

se smatra drugod za samoposebi umevno. Družba šteje sedaj 151 podružnic, v ok. 9000 člani. Ženskih podružnic je 38. V dvajsetih letih se je osnovalo 25 družbenih zavodov s skupno vrednostjo pribl. 200.000 K. Izmed teh na Štajerskem v Celju, v Mariboru, na Muti; na Koroškem v Sv. Rupertu. Te zavode je obiskovalo l. 1905 skupaj 2600 otrok. Kaj bi bilo s temi tisoči otrok, ako bi ne bilo naše družbe? Zginili bi bili v german-skih in italijanskih valovih. Ta podatek kaže, kako prekoristno je delo naše družbe, in da je sveta narodna dolžnost vsakega Slovenca, podpirati družbo z vsemi močmi! Kdo bi pač hotel zakriviti narodno smrti tolikih naših slovenskih otrok? In to stori, kdor noče podpirati naše družbe.

Z ozirom na dopis „Zaveze“ iz Pulja, v katerem ista izraža svoje ogorčenje, da družbeno vodstvo ni smatralo „Zaveze“ niti za vredno, odgovoriti ji na prošnjo, naj se voli v družbino vodstvo zastopnik iz učiteljstva, poroča tajnik to-le. Prvomestnik družbe je dal takoj preiskati vse družbine akte od l. 1901. do 1905., a ni se našlo ničesar o tem pismu. Povabil je nato predsednika „Zaveze“, naj se prepriča o tem na lastne oči v družbini pisarni. Ni ga bilo. Napisal pa je predsednik „Zaveze“ družbinemu vodstvu dobesedno to-le: „Zavezin“ prejšnji podtajnik,

Iz Vidma. („Štajerc“ zopet laže.) Dopisnik „Štajerčev“ iz Vidma trdi, da je g. dekan ustanovil tamošnjo šolsko loterijsko podjetje. „Štajerčev“ dopisun sam dobro zna, da je to debela laž; a kaj temu, če privrže k tem kosmatinkam še eno? Resnici na ljubo bodi povedano, kar sicer dobro ve cela videmska občina, da se je za ustanovitev imenovane loterijskega podjetja silno vneval pokojni župan Janez Novak ter nagovarjal razne odlične moze, naj pripomorejo, da se po potu loterije poplačajo velike občinske doklade, katere bi sicer morali prenašati davkoplačevalci vsled nove šolske stavbe. Nagnilo je k temu loterijskemu podjetju g. Novaka enako šolsko loterijsko podjetje v Grafenwörthu na Nižje Avstrijskem, odkoder so se ravno takrat razpošiljale srečke tudi v naše kraje. V sporazumljenju z g. okrajnim glavarjem so se sklicali vsi davkoplačevalci, katerim se je stvar razložila, ki so bili vsi tudi zadovoljni s to ustanovitvijo in ki so izbrali v vodstvo odsek, obstoječ iz osem gospodov. Ko so se sešli izvoljeni člani odseka, da si izvolijo načelnika in druge voditelje celega podjetja in so pri-govarjali g. dekanu, naj prevzame službo načelnika, jim je ta odgovoril: „Jaz si ne upam prevzeti te odgovornosti, saj Vam je znano, koliko različnih služb že opravljam.“ A ugovarjali so mu, češ: „Vam, gospod dekan, ne bo treba pri tem nič delati, nič skrbeti, Vi ne prevzimate nobene odgovornosti; delali bomo le mi; dovolite, da smemo le pod „Vašo firmo“ začeti to delo.“ To spričujejo vsi takratni udje loterijskega odseka. Temu moralnemu pritisku se je vdal g. dekan in prevzel službo načelnika. Cenjeni bralec presodi pa sam, kako se ta stvar vjema s trditvijo „Štajerca“, češ, dekan je ustanovil loterijsko podjetje. Ta trditev je, da še enkrat rečemo, nesramna laž. Te laži trosi „Štajerc“ po svetu samo le iz tega namena, da bi loterijsko podjetje oškodoval in s tem oškodoval tudi videmsko občino. Četudi je tat povrnil vso škodo, katero je povzročil loteriji v denarju, s tem škoda še davno ni popravljena. V poštah se mora vzeti moralna škoda, katero je trpelo loterijsko podjetje na svojem dobrem imenu. Sveta dolžnost „Štajerca“ bi bila, da skuša popraviti to moralno škodo, prizadeto videmski loteriji. Namesto tega pa si prizadeva videmsko občino še nadalje oškodovati. A ne bo se Vam posrečilo! Hvala Bogu in dobrotnikom od blizu in daleč, ki so nam pripomogli, da vkljub vsej škodoželnosti naših nemškutarskih Štajerčijančev občina ne bo trpela nobene škode, ampak ji ostane še nekaj preostanka. Prosimo pa zopet pri tej priložnosti, naj sežejo po naših srečkah, katerih je še dovolj na razpolago.

ljubljski mestni učitelj Kecej je zakrivil, da se naša i. e. „Zavezina“ željanivresničila.“ — Zataknil je bil pismo.

Tajnik odpre pogled v bodočnost. Družba se nahaja v opasnem položaju. Treba ji bo podvojene podpore. V Mariboru in Studenicah je potrebna slovenska ljudska šola, v Gradcu otroški vrtec, narodna šola v St. Jakobu v Rožu potrebujejo podpore itd. Zato prosi tajnik, da naj podružnice podvojijo svoje delovanje. Priporoča tudi nakupovanje družbinega blaga: družbene kave, mila, vžigalce, piva, svinčnikov, peres, narodnega kolka itd. V enem letu je razprodala družba 303.159 narodnih kolkov in za nje prejela 5986 K. Kupujte narodni kolek! Priporoča tudi nabiralnike po gostilnah, zabave in veselice v družbine namene, volila, itd. Prosi podpore županstva, želi, da bi duhovni sobratje po deželi še bolj delovali za družbo.

Družbin podtajnik, g. Bradaška, poroča o stanju blagajne. Dohodki znašajo skupno 64.328 K 11 v, stroški 61.096 K 57 v, prebitok torej 3231 K.

Sledi volitev odbora. Za prvomestnika je enoglasno in z velikim navdušenjem zopet izvoljen msg. Tomo Zupan. Tudi ostali odbor

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebna vest. Vadniški učitelj v Mariboru, g. Jožef Fistravec, je imenovan za učitelja na ženskem učiteljsku v Gorici.

Izpremembe pri sodiščih. Okrajni sodnik Gvido Visconti je premeščen iz Marnberga v Beljak, za okr. sodnika v Marnbergu je imenovan sodnijski pristav v Brežicah Jožef Roth. Premeščeni so: sodnijski pristav dr. Rostok iz St. Lenarta v Slov. gor. v Konjice, dr. Jožef Oswatitsch iz Sevnice v Brežice. Pristavi so postali avskultanti: Gvido Mihelič v Vipavi, Rihard Selley v Sevnici, dr. Ambrož Petrowitsch v St. Lenartu in dr. Pavliček v Rogatu. — Sodni tajnik dr. Lotar Mühleisen v Rogatu je izstopil iz sodne službe in se bo posvetil odvetništvu.

S šole. Šola pri Sv. Duhu v gornje-radgonskem okraju se je razširila v štirirazrednico. Nastavljeni so: za nadučitelja: v Šoštanju g. Alojzij Trobe, učitelj v St. Ilju nad Turjakom, v Škalah g. Martin Krajnc, šolski vodja v Svetini, pri Sv. Emi g. Karol Čeh, učitelj pri Sv. Trojici v Slov. gor.; za učitelje in šolske vodje sledeči gg.: v Mariji Reka Karol Korošec iz Topolšice, v Žusmu Avgust Canjk o iz Skomar, v Plešivcu Henrik Bregant od Sv. Benedikta v Slov. gor.; za učitelja oziroma učiteljico sledeči gg. in gde.: v Braslovčah Ivan Kramar od St. Vida pri Ponikvi, na nemški šoli v Vojniku Alojz Eppich iz Brežic, v Novi cerkvi pri Vojniku Ana Poglajen iz Jurkloštra, v Pišecah Antonija Gomilšek stalno, v Križevcih Elizabeta Vagaja iz Laporja. Za učiteljico ženskih ročnih del v Ljubčnem je nastavljena gospa Rozalija Vizjak roj. Golovšek. V začasni pokoj je stopila gde. Marija Kralj pri Sv. Venčesu. — Gde. Koschell, učiteljica v Zrečah, dobila je službo v šoli za trg Konjice, na njeno mesto v Zreče pa pride gde. Kavčič, ki je letos dovršila učiteljsko v Ljubljani.

Mariborske novice. Infanterist 47. pešpolka v Mariboru Franc Breznik je dezertiral od vojakov. Toda ni se dolgo veselil svoje prostosti, ker so ga že dne 19. t. m. v St. Jakobu v Slov. gor. prijeli.

Mariborske porotne obravnave. V sredo, dne 20. t. mes. je bil obsojen kočarski sin Franc Plohl iz Selišč na sedem let težke ječe. Plohl je zaklal z nožem dne 30. julija t. l. pri plesni zabavi v gostilni Marije Spindler v Križevcih Franca Zelenko. — Hlapec Ferdinand Krois iz Brestenice pri Kamnici

ostane nespremenjen. Le mesto odstopivših dveh udov dr. Fr. Štora in dr. Fr. Tominška sta izvoljena dr. Milan Hribar in dr. Pavel Turner.

Govoril je še g. dr. Verstovšek iz Maribora. Dokazoval je iz statističnih podatkov, da mora družba največjo pozornost obrniti na Maribor in okolico, da tukaj ob Dravi zajezi naval nemštva.

Nato sta se še oglasila k besedi gospod Ekar, urednik „Mura“, in kanonik g. Dobrovc iz Velikovca. V imenu koroških Slovencev sta odločno zahtevala, da se družba v prvi vrsti ozira na razmere v tužnem Korotanu.

Prvomestnik zahvali zborovalce za veliko zanimanje ter zaključil zborovanje.

3. Banket in koncert.

Banket se je vršil v prostorih Nendla. Udeležilo se ga je do 100 oseb. Med banketom izroči predsednica šentjurske ženske podružnice, vrla žena Pisanec, z ganljivim govorom 100 K v roke prvomestniku, 200 K moška celjska podružnica, 100 K pa posojilnica iz Sv. Križa pri Slatini.

Prvomestnik napije cesarju, g. dr. Medved pa vsem, ki so pripomogli, da se je vršila slavnost tako izredno lepo.

Stoloravnateljstvo prevzame nato g. dr. Rosina. Govorili so: g. učitelj Kveder, č.

je bil obdolžen radi nenravnosti, toda je bil oproščen. — Dne 21. in 22. t. mes. se je vršila obravnava proti 19letnemu posestniškemu sinu Antonu Mauko iz Drvanj, ki je umoril dne 11. maja t. l. svojo ljubico, 19letno Terezijo Markuzzi. O umoru smo takrat poročali. Pri obravnavi in že prej v predpreiskavi je Mauko vse tajil, da ni bila njegova ljubica, da je ni umoril, sploh je tajil, da je imel kakšno razmerje z njo. Vendar so ga porotniki spoznali krivim in je bil obsojen na dvanajst let težke ječe. — V soboto, dne 23. t. m. je stal pred porotniki 19letni Ferdinand Rozman iz Leskovca, ki je ubil z lopato hrvaškega delavca Halobareca na Pesniškem kolodvoru. Halobarec je šel nad njega s kolom. Rozman mu kol izhije iz roke in ga nato vdari z lopato. Porotniki so Rozmana oprostili, ker so rekli, da je to storil v silobranu. — Isti dan se je vršila obravnava proti bratomorilecu Antonu Majcenu iz Prerada. Anton Majcen je izzival v gostilni Sok v Moškajcih druge fante. Ko je prišel domu, ga je starejši brat Jožef zaradi tega začel tepsti. V svoji jezi je pograbil Anton Majcen za nož, ki je tičal pod tramom, in ga zasadil bratu v prsa. Zadel ga je naravnost v srce. Bratomorilec je bil obsojen samo na tri leta težke ječe, ker so sodniki smatrali kot olajšavno, da je to storil v hipni jezi zato, ker ga je brat tepel. — Hlapec Jožef Pečnik in Franc Reizman v Selnici ob Dravi sta si bila stara sovražnika. Dne 22. avg. sta se srečala na cesti, kjer sta se začela tepsti. S pomočjo svojega tovariša Antona Pleterskega je vrgel Reizman Pečnika na tla in ga začel biti s pestmi. Ko se je Pečnik vstal, da bi šel naprej, zastavil mu je Reizman pot, nakar je potegnil nož in ga zagnal nasprotniku v vrat. Pri tem mu je prerezal žilo na vratu, tako da je Reizman izkrvavel in kmalu na to umrl. Pri obravnavi dne 25. t. m. je bil Pečnik obsojen na 10 mesecev težke ječe, ker je po izreku porotnikov samo prestopil meje silobrana. — Zaradi tatvine in obrekovanja je bil obsojen 19letni Andrej Kopnik iz Planine, občina Sv. Anton na Pohorju, na dve leti težke ječe. Imenovani je ukradel posestniku Mihaelu Miheliču iz Hudegake 660 K. Ko je bil zaradi tega v preiskavi, nalogal se je sodniji, da ga je k temu našuntal Alojzij Završnik. Porotniki so ga spoznali krivega tatvine in obrekovanja ter je dobil zgoraj navedeno kazen. S tem je sklenjeno to porotno zasedanje.

Koncert v „Narodnem domu“ v Mariboru. V nedeljo dne 1. oktobra se vrši koncert slavne češke umetnice na gosli Marice Heritesove. Začetek točno ob 8. uri zvečer.

g. Ilšnik, g. Ekar, g. dr. Kukovec, č. g. Dobrovc, i. dr. Med banketom je igrala celjska narodna godba.

Po banketu je bil sprehod po trgu in njegovi lepi okolici.

Ob šestih se je pričel koncert.

Sentjurski mešani zbor je nastopil z nekaterimi prav mičnimi in lepimi pesmicami. „Celjsko pevsko društvo“ pa je pelo umetniško dovršeno več skladeb dr. Gustava in dr. Benjamina Ipavice. Pri tej priložnosti je tudi imenovalo „Celjsko pevsko društvo“ po svojem predsedniku oba imenovana gg. skladatelja za svoja častna člana.

Brzobjavnih pozdravov je došlo do 20.

4. Odhod.

Ob pol 9 je bil odhod iz St. Jurija. Trg je bil razsvetljen. Prepevajoč „Naprej“ in „Hej Slovenci“ so se podali gostje na kolodvor. V nočno tišino pa so zagrmeli topiči gostom zadnji pozdrav.

Vsa slavnost je napravila na zborovalce in goste jako dober utis. Bili so navzoči skupščinarji, ki so se udeležili še vsake skupščine, pa so pravili, da se nobena izmed vseh devetnajstih skupščin ni vršila tako veličastno, ko skupščina v St. Jurju. Narodni trg St. Jurij ter zavedni tržani in okoličani bodo ostali vsem v trajnem in prijetnem spominu.

V Leiterspergu pri Mariboru je padla viničarka Ana Gleinčer dne 16. t. mes. v vodnjak. Prala je pri njem perilo, kar jo prime božjast in jo vrže v vodnjak, kjer je utonila. Zapustila je tri nedorasle otroke. Ponesrečena je bila stara 50 let in je doma iz St. Petra.

Grozno hudodelstvo se je zgodilo v nedeljo dne 24. t. m. okoli dveh popoldne blizu opekarne na Leiterspergu. Iz mesta so šli v istem času nekoliko vinjeni delavci Kapfensteiner in viničarska sina Weikler in Žizek. Blizu opekarne jim prideta nasproti brata Habjanič, ki začeta izzivajoče klicati „aufbiks“. Eden od teh potegne revolver iz žepa, drugi pa odrga lato od bližnjega plota. Ko se nekaj časa na cesti pričakajo, ustrela z revolverjem oboroženi Habjanič, na kar začno ti trije bežati nazaj proti mestu, zasledovani od obeh nasprotnikov. Pri nekem kupu kamenja se pa ustavijo in začnejo metati kamenje nasproti za njim letečima Habjaničema. Ko prideta ta dva blizu njih, ustrela eden iz revolverja štirikrat iz neposredne bližine na te tri. En strel je zadel Kapfensteinerja v prsi, da se je takoj zgrudil mrtev na tla, drugi strel pa pa njegova tovariša lahko poškodovali. Žizek je ranjen na glavi, Weikler pa na nogi. Napadalca sta nato zbežala. Toda že pred temo jih je imelo orožništvo v svojih rokah. Tukaj se je zopet pokazalo, kake sadove rodi nemška kultura. Brata Habjanič sta v svoji mladosti odšla od doma, nasrkala se med Nemci nemškega duha, zatajila svoj materni jezik in napadla brez vsakega vzroka z revolverjem mirne ljudi z nemškim klicem: „Aufwuchs!“ ter enega ustrelila, dva težko ranila. To so sadovi nesramne hujskarije nemških listov in posebno nemškutarskega „Štajerca“.

„Prva štajerska trtničarska zadruga pri Sv. Lovrencu v Slovenskih goricah“ in tudi prva v Avstriji se je dne 24. t. m. ustanovila. Naj raste in procveta!

Pasji kontumac je odpravljen od 23. t. m. v občinah Pobrežje, Studenci, Kamnica, Brestenica, Rošpah, Leitersperg, Sv. Peter, Pesnica, Rače, Vosek, Vukovski dol, Sv. Margjeta ob P., Jarenina, Sv. Jakob v Slov. gor., Karčovina in Partinje.

V občini Drvanje v župniji benediški so bili pri občinskih volitvah izvoljeni sledeči možje: V III. razredu: Lorbek Janez, Kramberger Jan., Tomažič Peter in Golob Fr., odborniki, Murko Janez in Zupe Alojzij, namestnika; v II. razredu: Berič Jakob, Jagrič Jožef, Tomažič Martin in Poljanec Dom., odborniki; Erjavec Andrej in Kebrič Jakob, namestnika; v I. razredu: Bračič Anton, Repolusk Fran, Kurbus Šimon in Zemljič Valentin, odborniki, Kranar Matija in Konrad Fran, namestnika. Za župana je bil izvoljen stari zasluzni župan Martin Tomažič, za svetovalca pa Jagrič Jožef in Berič Jakob. Živela zavedna narodna Drvanja!

Veselica povodom srečno dokončane uravnave Pesnice. Vodja delavcev uravnave Pesnice priredi s svojimi delavci dne 1. oktobra t. l. veselico, povodom srečno dokončane prvega prekopa. Veselica bo nudila tem več zanimanja in zabave, ker se bo vršila na licu mesta, blizu mlina g. Jožefa Senica v Cvetkovcih. Pričetek bo ob dveh popoldne s sledečim vspešnim: Zabijanje stopa s petjem, godba trgovske požarne brambre, pregled lično napravljene nove strani v oddelku VIII, vožnja v ladiji na drugi stavbeni prostor oddelka VII in VI, potapljanje valjarja. Po dokončanih točkah spremlja zgoraj imenovana godba vse udeležence v prijazni vrt g. Jožefa Kovačeca, gostilničarja v Osluševcih, kjer bode prosta zabava. Ker je toliko zaželjena uravnava Pesnice že več let zanimala različne kroge, upamo, da se gostje iz vseh slojev in raznih krajev udeležijo tega za nas velepomembnega praznika. V slučaju slabega vremena se preloži veselica na prihodnjo nedeljo.

Sv. Duh-Loče. Pot iz Loč v Klokočevnik je postala zelo nevarna. Vinogradniki, ki stražijo s strelom ponočne tatove, merijo

prenizko. Pred kratkim so žvižgali svinčeni drobeci nekemu možu iz Klokočevnika, ki se je vračal ob pol deseti uri zvečer po tisti poti domov, ravno mimo glave, tako, da je bil v smrtni nevarnosti. Streljajte torej bolj previdno.

Slovenska zmaga. Pri občinskih volitvah v Ptujski gori dne 21. septembra t. l. zmagali so vkljub silnem pritisku gorskih in ptujskih nemškutarjev v tretjič Slovenci proti „Štajerčevim“ nemškutarjem. Sicer se je posrečilo „Štajerčevim“ privržencem spraviti nekaj mož v odbor, kar je pa bilo le želeto, vsaj se bomo lahko prepričali, da znajo „Štajerčijanci“ le kričati pa nič delati.

Ptujske novice. G. notar Bratkovič je kupil hišo g. Murko in g. dr. Bela Stuhec hišo gosp. Celotti. — V vovo vojašnico [se preselila v začetku oktobra dve kompaniji pijonirjev. — Iz ptujskega okraja se poroča, da bo letos dobra trgatav. Da bi le tudi vinarji vino lahko in dobro prodali! —

Volitve v okrajni zastop slovenjebistriški. Na mesto umrlih in izstopivših članov se je vršila dne 20. t. mes. dopolnilna volitev iz skupine mest in trgov ter iz veleposestva. Iz prve skupine je bil izvoljen notar dr. H. Wiesthaler iz druge pa dva „Nemcem prijazna Slovenca“, namreč Pavel Zafošnik, župan v Spodnji Novivasi, in Anton Juhart, veleposestnik na Oglenšaku. Slovenci se volitve niso udeležili!

Izginil je 13 letni, v Zbigovcih rojeni viničarski sin Anton Novak, ki je naposled služil za pastirja pri posestniku Petru Hois v Lastomercih. Pogreša se od 20. dne julija t. l. Imenovani je majhen, ima svetlorumene lase, sive oči, podolgasto obličje, nekoliko vpognjen nos, usta vedno odprta, govori slovenski, naglo in nerazločno. Povprašan po imenu in domu, pove rad napačne podatke in je nekoliko slaboumen. Naposled so ga videli dne 2. avg. v Ročicah, v mariborskem okraju. Od tedaj pa ni sledu po njem. Imel je kamenosivo tkaninasto obleko in slamnik ter bil bosonog.

Iz ljutomerske okolice. Kakor slepec vida, tako si želijo Ljutomeržani in okoličani slovenskega knjigotrčca, zlasti pa dobrega knjigoveza. Da bi se našel kje zanesljiv mož, ki bi bil vseskozi veren sin slovenskega naroda, mož, ki ne bi iz gole dobičkarije ljudstvu usiljeval dragih, pa ničvednih romanov dunajskih židov in ponujal ostudnih, nežne čute žaljivih razglednic, da bi se našel in se naselil pri nas! Z odprtimi rokami ga vsprejememo. Saj bi tak bukvozev imel pri nas lepo bodočnost. Če se upošteva število šol (22 razredov) in narodnih društev, če se pomisli, da vse Mursko polje tostran in onostran Mure nima narodnega bukvozeza, pač smelo trdimo, da mu dela ne bo manjkalo, marveč da bo komaj ustrezal vsem zahtevam številnega občinstva. Torej pogum in podjetnost!

V Oplotnici je za občinsko volitev dne 6. novembra 1903 veliki Nemec Fr. Jonke ml. pregovoril udovo Marijo Boček v svoji trgovini, da je Slovincem dano pooblastilo preklicala in Nemcem dala, čeravno ni nobene priče zraven bilo. To so Slovenci državnemu pravniku naznanili in ker Jonke ni bil obsojen, tožil je prvopodpisane Slovenca Antona Golčar zavoljo razžaljenja časti. A toženi ni bil obsojen ne v Konjicah in tudi v Celju ne, kamor se je Jonke pritožil. Sedaj ima Jonke več sto kron stroškov plačati. V Konjicah sta pa bila zavoljo žaljenja časti obsojena posilinemca tesar Franc Breznik dne 15. t. m. na sedem dni zopora, ker je pri volitvi dne 31. julija zmerjal domačega g. župnika, in ravno zavoljo tistega prestopka je dobil dne 22. t. m. tri dni zopora kovač Andrej Režabek, kateri se je iz Gradca gotovo na stroške drugih pripeljal. Ta dva sta v preteklih letih pri g. župniku veliko zaslužila, ima tedaj njuno obnašanje dvojno grdo stran.

Slovenska šola v Ormožu. Šolarska predstava, ki jo je predzadnjo nedeljo priredilo učiteljsko narodno šolo v Ormožu, je krasno

uspela. Na vzporedju je bila glediška igra „Požigalec“ in pa dvoglasna spevoigra z deklamacijami „Potovanje po domovini“ od I. Petza. Igralo se je vrlo dobro. Vsa čast mladim igralcem in igralkam. Najlepša točka vzporedja pa je bila spevoigra. Tu je gotovo vsak dobil prepričanje, da imamo takih šolarskih pevskih zborov malo na Slovenskem. Čast gre v prvi vrsti pevovodju gosp. Dom. Serajniku. Sveži, krepki glasovi in pa preciznost, s katero so se posamezne pesmi pele, so vzbudili občno občudovanje. Burno odobravanje je sledilo vsaki točki programa in na koncu spevoigre se ni hotelo poleči, dokler se ni zadnja pesem ponavljala. Priznanje moramo izreči marljivemu in požrtvovalnemu učiteljstvu slovenske šole in posebno njihovemu vodji g. nadučitelju Rajšpu. Pri tej predstavi se je pa tudi vsakdo prepričal, da so taki uspehi le mogoči v materinem jeziku. Pojdite pogledat v nemško šolo, vi stariši, ki ste tako slepi, da pošiljate svoje otroke tje, in naj vam pokažejo vsaj približno podobne uspehe. Ne morejo, kajti to je le mogoče, če se otroci poučujejo v materinem jeziku. — Čast in priznanje slovenski okoliški šoli, čast in priznanje njegovemu marljivemu učiteljstvu!

Iz Ormoža. Narodni kolek v prid družbe sv. Cirila in Metoda se dobiva v trgovini g. M. E. Šepeca v Ormožu. Prodaja se tudi vse drugo blago, ki je v prid družbe sv. Cirila in Metoda. Priporočamo to edino narodno trgovino vsem, ker zmiraj vsakomur z najboljšim blagom postreže.

Zreče. Za župana je izvoljen kot lesotrzec širjemu svetu osebno znani gosp. Josip Winter, za prvega svetovalca pa gosp. nadučitelj Tribnik.

Strašna nevihta. V celjski okolici je razsajala dne 25. t. m. strašna nevihta s točo, ki je povzročila velikansko škodo. Podirala je hiše, trgala strehe in ruvala drevesa, da je bila groza! — V Gaberju je odtrgala streho raz tovarne za emajl-posodo. Istotako je odtrgalo streho raz gospodarskega poslopja posestnice Terezije Samec v Bukovžlaku. Pri tem je bila ranjena tudi posestnica. — V gozdu g. Krisperja v Zavodnem je izruvalo okoli dvesto lepih, močnih smrek. — V Teharjih je prevrglo voz gnoja na nekega posestnika; voz in konje je vrglo v jarek. — V Čreti je podrla neko barako, v kateri so vedrili železniški delavci. Od deset delavcev je bilo sedem lahko poškodovanih, dva pa težko, eden je že umrl. — V mestu Celje je tudi napravila nevihta mnogo škode, posebno v mestnem vrtu. Na otoku je podrl vihar nekaj jaginetov, ki se pri padcu močno poškodovali hišo gospe Skoberne. Tudi strela je udarila na več mestih. — V Lopati je zažgalo gospodarsko poslopje posestnika Mihaela Kovač p. d. Ramšak. Poslopje s vsemi spravljenimi pridelki je zgorelo do tal. — Iz Dramelj se nam poroča: Dne 25. t. m. je bila strašna nevihta. Med nevihto se je vsipala kakor oreh debela toča, ki je v par minutah napravila ogromno škodo v vinogradih. Strela je udarila v dvojno gospodarsko poslopja, ki sta popolnoma zgorela. Kolika škoda! Če nam vlada ne pomaga, se je bati največjega siromaštva, ker je letos že tretjič toča pobila. — V Ločah pri Poljčanah je strela udarila v hišo posestnika Vedelaka. Ubilo je baje tudi enega vola in več svinj.

Pilštanj. V ponedeljek, dne 25. sept. predpoldne vršila se je volitev občinskega odbora v trgu Pilštanj. Tretji razred je edini pilštanski naročnik „Štajerca“ naskočil z upanjem, da bo zmagal. Ker ima denar, šli so mu na limanice nekateri iz Loga in Starotržani. Dobil je le štiri glase. Izvoljeni so bili v III. razredu: za odbornike Ant. Strašek, M. Tomažič, Janez Gubenšek in Martin Zimšek; za namestnika Anton Perc in Kolar Janez. V II. razredu: za odbornike Miha Maček, Janko Bokalič, Poznič Franc in Marko Guček; za namestnika Anton Ferlič in Rudolf Kandorfer. I. razred: za odbornike Belinc Miha, Poznič Jožef, Gnus Mila. Znanost

Matevž; za namestnika Grahek Jakob in Kolar Andrej.

Oddaja gozdnih drevesc. Iz državne drevnice v Ptuj oddajo se za letošnji jesenski nasad 1906. l. sledeča gozdna drevesca: smreke, mecesni, bori, akacije, laški orehi, črni orehi in žlahtni kostanji. Oglasila v dobavo navedenih vrst vsprejemajo se za letošnji jesenski nasad do konca oktobra 1905 in za spomladni nasad 1906 do konca februarja 1906 pri c. kr. okrajnem gozdnem nadzorništvu v Mariboru in pri c. kr. gozdarski postaji v Ptuj. Neimovitim posestnikom se bodo oddajale smrekove in borove sadike, ako se izkažejo z od občinskega urada izdanim spričevalom o ubožnosti (neimovitosti), brezplačno, t. j. proti povračilu upravnih stroškov po 1 K 60 h za vsakih 1000 sadik.

O živinskih potnih listih. Mariborsko okrajno glavarstvo naznanja: C. kr. namestništvo je z odlokom z dne 14. avgusta 1905. l., št. 35975, grajalo, da živinski trgovci pogostoma živinčeta iz dežel ogrske države in posebno iz obmejnih okrajev s pomanjkljivimi živinskimi listi in celo brez živinskih potnih listov na Štajersko uvažajo; potem pa si vedo za taka živinčeta v kraju svojega prebivališča nove živinske potne liste pridobiti in prodajajo ta živinčeta kot „domača“ dalje. To postopanje, ki nasprotuje določbam §§ 4 in 8 obč. zakona o živalskih kužnih boleznih z dne 29. februarja 1880. l., drž. zak. št. 35 in 36, ter določbam cesarskega ukaza z dne 21. septembra 1899. l., drž. zak. št. 179, zadevajoč živinski promet z deželami ogrske države, se z ozirom na posledice, ki morejo iz vedeče zatajbe izvira tržne živine za domačo živinorejo nastati, nikakor trpeti ne more. Poziva se torej gospode občinske predstojnike in v izdavanju živinskih potnih listov posebej opravičene osebe znova in kazoč na kazenske posledice § 44. zakona z dne 24. maja 1882. l., drž. zak. št. 51., da se pri izdavanju živinskih potnih listov najnatančneje po dotičnih ukazih ravna in da posebno pri tržni živini, ki izvira iz dežel, ki ne pripadajo ozemlju, za katero velja obč. zakon o živalskih kužnih boleznih, drž. zak. št. 35 z 1880. l., v živinske potne liste razločno vpišejo inozemski izvor. Nadalje se mora, preden se izda živinski potni list, dotično živinče po kakem zvedencu, t. j. po živinoogledniku glede splošnega zdravstvenega stanja preiskati. Izdajati živinske potne liste in ogledne liste, ne da bi se bil ugled resnično izvršil, je kaznjivo.

Važno za rezerviste glede vojaških vaj. Vojno ministrstvo je izdalo z razglasom z dne 29. junija 1905, odd. 2, št. 4023 ukaz, ki bo za marsikoga velike važnosti. Iz tega razgasa posnemamo: Kdor bo ob zglastitvi k redni orožni vaji izpoznan na podlagi zdravniške preiskave kot začasno za vojaško službo nesposoben in sicer za dobo enega leta, se pošlje na dopust ter se k nadomestitvi vaje pozove naslednje leto. Kdor bo pa tudi naslednje leto vsled bolezni za vajo nesposoben, se zopet odpusti, a ne bode več poklican v svrhu, da to vajo nadomesti, mar večnjaz bo iste popolnoma oproščen. Slednje pa iz razloga, ker dotičnika v tretjem letu itak zadene redna orožna vaja. Ta odlok je zato važen, ker je doslej moral vsakdo, ki je bil kdaj radi bolezni odposlan na dopust, vajo brezpogojno v naslednjih letih nadomestiti, kar pa v bodoče odpade.

Gorke odeje za vojake. Vojaška uprava je nakazala železniški upravi potrebno število odej za vojake, ki bodo v zimskem času potovali po železnici bodisi posamezno bodisi v oddelkih. Na večjih postajah, kjer bodo morda prenočevali, bodo dobivali te odeje.

Petrolej se podraži. V ruskem mestu Baku, kjer se pridobiva petrolej, je nastal punt, pri katerem so uporniki užgali petrolejske vrelce, od katerih je večina izgorela. Vsled tega se ne bo več izvažal petrolej iz Rusije, ampak ga bomo morali dobivati iz Amerike.

Lastniki petrolejskih čistilnic so vsled tega sklenili petrolej podražiti. V Hamburgu je poskočila cena petroleja od 5.80 na 6.45 K v kratkem času. Bržkone bo cena še narastla.

† Josip Žičkar.

Nenadoma nam je došla iz Dunaja žalostna vest, da je državni in deželni poslanec gosp. dekan Josip Žičkar včeraj, dne 27. t. mes. izdahnul svojo blago dušo. Nenadoma, ker se je še zadnje nedeljo oglasil v Mariboru, ko se je peljal k zasedanju državnega zbora na Dunaj. Bil je sicer že bolehen, vendar nihče si ni upal misliti, da bo tako nagloma prišla smrt. Imel je raka na jetrih in afekcijo na možganih. V torek je bil še pri prvi seji državnega zbora navzoč, a postalo mu je slabo, državni poslanec zdravnik dr. Ellenbogen mu je nudil pomoč in moral je oditi na stanovanje pri oo. piaristih. Postajalo mu je vedno slabše in ponoči je sam prosil, da se mu podelijo sv. zakramenti za umirajoč. Kmalu nato so se pokazala znamenja mrtvouda in vsako upanje je izginilo. Včeraj opoldne je mirno v Gospodu zaspal.

Rodil se je Žičkar dne 12. febr. 1846 v Rajhenburgu, v duhovniško službo je stopil l. 1871. Služboval je več časa v Celju, kjer je za narodno stvar osobito veliko deloval. Njegov domači okraj si ga je kmalu izbral za deželnega poslanca in ko se je ustanovila 5 volilna kurija, je bil izvoljen tudi v državni zbor. V deželnem in državnem zboru je bil na svojem mestu in ni ga bilo menda poslanca, ki bi svojim volilec tudi v najmanjših stvareh tako rad ustregel kakor ravno rajni Žičkar. — Pogreb bo na Vidmu, dan še ni določen.

Slava Žičkarjevemu spominu! Vrli mož naj v miru počiva!

Društvena poročila.

Dijaška kuhinja v Mariboru. Minoli petek, dne 22. t. m. imelo je društvo „Dijaška kuhinja v Mariboru“ svoj letošnji običajni občni zbor. Iz poročila tajnikovega in blagajnikovega je bilo razvidno, da je društvo i v minolem letu zelo uspešno in blagodejno delovalo. Podpore potrebnim in tudi vrednim dijakom tukajšne gimnazije in učiteljskega se je razdelilo nad 18.000 obedov; vsaki dan je bila gostoljubna miza za 58—62 dijakov pokrita. Taka velika pomoč ukaželjni mladini je bila pa le mogoča vsled izvanredne dobrotljivosti in veledušnosti naših plemenitih rodoljubov; njihova požrtvovalnost je vse hvale vredna, kajti vpslali so društveni blagajni skupno 5312.81 K, katere je bilo, se ve, treba potrositi za nakup potrebnih jestvin. S posebno hvaležnostjo se je občni zbor spominjal svojega največjega, žal! prerano umrlega dobrotnika dr. Jerneja Glančnika, ki je vsako leto „Dijaško kuhinjo“ podpiral z zelo visoko svoto, vrhutega je pa še mnogobrojnim dijakom podeljeval hrano in zdatne denarne podpore; njegove zasluge za uboge dijake so neprecenljive; hvaležen spomin v srcu stoterih dijakov je neizbrisljiv, v knjigi „Dijaške kuhinje“ pa je njegovo ime zapisano z zlatimi črkami; slava, slava mu! Lepo svoto so blagajni minulo leto vpslali: p. n. nadžupnik Lenart, R. Š., Klub, Posojilnica v Makolah, Hranilno in posojilno društvo v Ptuj, Posojilnica v Slov. Bistrici, mariborski bogoslovci, posebno pa slavna Posojilnica v Mariboru, ki je darovala preteklo leto 1000 K. Prvokrat je v minolem letu naklonil naši „Dijaški kuhinji“ slavni deželni zbor štajerski K 800, za kar se mu je občni zbor enoglasno zahvalil. Velike zasluge za naše društvo so si stekle mariborske dame; z njihovo pomočjo, na katero jim vztrajno

delavne gospe dr. Rosinova in profesorja Koprivšekova, se je priredila tombola, ki je donesla za društvo nad 400 K čistega dobička, o božiču pa so naši blagajni naklonile častite dame zdatno svoto, ki je preostala od božičnice v otroškem vrtu pri šolskih sestrah. Bodi s tem izrečena vsem častitim damam najiskrenejša zahvala! Prav lepe svote so se nabrale za blagajno na primicijah in na svatbah, posebno v župnijah Sv. Jurij ob Ščavnici, Sv. Križ pri Ljutomeru in Ljutomer; čast in hvala vsem vrlim Slovincem imenovanih krajev! Od Sv. Križa dobila je naša kuhinja tudi celi vagon krompirja, ki ji je jako dobro došel. Vsem, ki so na katerikoli način podpirali našo „Dijaško kuhinjo“, je izrekel občni zbor najsrčnejšo zahvalo. Bog jim povrni vse dobrote tisočkrat! Prepričani naj bodo, da se njihovi plemeniti darovi vporabljajo v prav lep in dober namen. Društvo jih prosi, da mu ostanejo še v bodočnosti zvesti! Rojaki! Spominjajte se naše „Dijaške kuhinje v Mariboru“! Pri veselih in žalostnih sodbah zlagajte in nabirajte podporo za njo. Kjerkoli se Vas več snide, naj kedo sproži plemenito misel: za našo kuhinjo nekaj nabrati. Vsak dar nam je dobrodošel. Posebno lepo bi bilo, ako bi se v vetih in obljudnejših krajih priredile narodne veselice ali slavnosti v prosep našega društva, kakor smo lani v Mariboru priredili tombolo, katere se je ljudstvo v velikem številu udeležilo. Mladina je naš up za srečno bodočnost, ako je podpore potrebna in tudi vredna, jo je res treba z vsemi, le mogočimi sredstvi podpirati. Odbor se je enoglasno izvolil isti, kakor je bil prej; na mesto umrlega dr. Jerneja Glančnika se je za podpredsednika izvolil g. dr. Fr. Rosina, odvetnik in načelnik mariborske „Posojilnice“, predsednikom je zopet izvoljen dr. Ivan Blakar, tajnikom dr. Ant. Medved in blagajnikom profesor Jak. Kavčič.

Požarna bramba v Hotinji vasi. Vkljub mnogim nasprotnikom, katere ima požarna bramba, vendar ta vrlo napreduje. Gasilci poletijo redno vsako nedeljo v bližnjo okolico ter se vadijo. Ker pa je, kakor vsako drugo mlado društvo, v finančnem na slabem in ker ravno požarne brambe v začetku svojega obstoja rabijo veliko denarja za nabavo obleke in potrebnega orodja, je sklenila prirediti v nedeljo dne 1. oktobra ob 4. uri v prostorih stare šole na Slivnici v svoj prid gledališko predstavo „Ne vdajmo se“ ter obenem ponoviti na občno zabtevanje igre „Oreh“. Obračamo se torej na vas domoljubi iz bližnje okolice, da prihitite dne 1. oktobra t. l., ter pripomorate s tem k obstoju tega za bližnjo okolico tako važnega društva. Vstopnina 30 h, sedeži 50 h. Preplačila se hvaležno sprejemajo. Odbor.

Od Sv. Bolfenka v Slovenskih goricah. Neljubi pomoti se ima pripisati, da so se v zadnjem dopisu prezrle mnoge osebe, ki so s svojo požrtvovalnostjo in trudom mnogo pripomogle k dobremu uspehu naše veselice. Tako n. pr. g. Slavko Rajh, ki je s svojim neumornim delom največ pripomogel, da smo veselico sploh priredili. Omeniti je posebno g. učitelja Josipa Cenčiča, ki se je pri tej priliki odlikoval kot izvrsten pevovodja in si je tudi z drugimi pripravami mnogo truda prizadjal. V tem oziru sta veliko pripomogla in storila tudi naš g. župnik in g. nadučitelj, ki sta oskrbela vse mogoče potrebščine. Prigovarjanju veleč. g. župnika J. Ilesiča se imamo tudi zahvaliti, da je njihov g. brat, profesor dr. Fran Ilesič, prevzel slavnostni govor, katerega vsebino naj bi si mi Bolfenčani dobro zapomnili in zase uporabljali. Vrla narodnjakinja od Sv. Jurja ob Ščavnici nas je s s krasno deklamacijo presenetila. Mogočnemu šentlensarškemu moškemu zboru se imamo tudi za mnogo krasnih pesmic še posebno zahvaliti. Splošno začudenje pa so zbudili naši diletantje, ki so svoje vloge jako izborno igrali, kakor tudi naši pevci z mnogimi pesmicami. Zatorej še enkrat vsem sodelovalcem in tistim vrlim gospicam, ki so si s povijanjem

šopkov in pripravo in prodajanjem sladkarij, konfetov itd. mnogo truda naložile, kakor tudi vsem obiskovalcem tisočkrat „Bog plati“!

Zahvala družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Povodom XX. velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda v Št. Juriju ob južni železnici, dne 14. septembra 1905 se podpisano vodstvo kar najiskreneje zahvaljuje vsem, ki so pripomogli tako ali drugače, da je uspela XX. velika skupščina tako sijajno. Imenoma pa se zahvaljuje blag. gđ. Nenđlovi in Anici Cmokovi na njihovih vsprejemnih nagovorih na kolodvoru ter podarjenih šopkih; veleč. g. kaplanu Ivanu Jelšniku na lepem pozdravu ob prihodu skupščinarjev in na njega neumornem delovanju kot tajnik oz. podpredsednik naše tamošnje moške podružnice; blag. g. iur. Ipavicu na prekrasnem pozdravu v trgu imenom tržke občine Št. Jurij in prav tako veleč. g. župnika Valentinu Mikušu na prisrčnih besedah, s katerimi je nagovoril skupščinarje imenom svojih župljanov odnosno imenom „Katol. bralnega društva“ ter za vzvišeno božjo službo v lepi šentjurski cerkvi; slavnemu „Gasilnemu društvu“ in slavnemu „Veteranskemu društvu“, koji društvu ste se korporativno vdeležili vsprejema in ki ste skrbeli za uzoren red pri zborovanju; preblag. g. odvetniku in graščaku dr. Franu Štornu, ki je s svojo energijo kot prvomestnik naše moške tamošnje podružnice omogočil, da se je vršila skupščina v prijaznem Št. Juriju; šentjurskemu mešanemu zboru za toliko vzvišeno petje pri službi božji in pri popoludanskem tako ljubko uspelem koncertu; šentjurskemu učitelstvu na toliko požrtvovalnem delovanju imenoma gospodoma Antonu Sivka in Karolu Kveder; prebl. g. državnemu poslancu vitezu Berks na simpatičnem nagovoru pred skupščino v svojem kakor tudi v imenu po njem zastopane sl. slovenske državnozbornske delegacije; vsem častitim damam in gospicam, ki so se ali osebno udeležile vsprejema ali pa skupščinarje iz oken obsipale s praskrasnimi šopki; vsem cenj. tržanom in okoličanom, ki so z družbo vred slavili ta dan pravi narodni praznik; slavni posojilnici, ki je žrtvovala velik gmotni prispevek v svrhu prireditve; vsem doposljalateljem laskavih nam brzojavk; vsem č. govornikom, ki so s svojimi poetičnimi in narodno navdahnjenimi govori netili domorodno navdušenje; č. zborovalkam in zborovalcem, vsem č. delegatinkam in delegatom naših posameznih podružnic, sploh vsem udeležnikom, ki so vsak po svoje sodelovali ob zares slovesnem in prijetnem našem bivanju med č. tržani in občani narodnega, velprijaznega trga Št. Jurij in njega krasne okolice. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, dne 18. septembra 1905.

Iz Vuhreda. V nedeljo, dne 24. t. m. je po dolgem zimskem spanju zopet enkrat zborovala podružnica sv. Cirila in Metoda za Vuhred in mariborski okraj. Ker je bil navzoč samo eden preostali odbornik in ker ni imel nobenega poročila o delovanju oziroma nedelovanju zadnjih let, se je takoj vršila volitev novega odbora. Volili so se sledeči gg.: Predsednik Matevž Bežan, notar v Marenbergu; podpredsed. Josip Črnko, župnik v Vuhredu; blagajnik phil. Fr. Mravljak od Sv. Antona na Pohorju; njegov namestnik Simon Vihar, nadučitelj v Vuzenici; tajnik Janez Robič, učitelj v Vuhredu; njegov namestnik Tom. Helbl, župan pri Sv. Primožu nad Muto; preglednika Fr. Tertinek, postaje načelnik v Vuhredu in I. Belina, učitelj na Remšniku. Novoizvoljeni predsednik povdarja v jedrnatih besedah, da je treba to velevažno podružnico, ki je takorekoč že zaspala, z novimi močmi zopet povzdigniti in gledati, da si pridobi kolikor mogoče veliko letnikov in podpornikov. Treba je delovati na to, da nam ljuti sovrag nemur ne prekorači meje. O namenu podružnice je govoril iur. Pušenjak. Izrazil je tudi željo, da

bi ravno sedaj o priliki 20letnice Ciril Metodovega društva sledile tej podružnici tudi druge, ki so dosedaj počivale, začele delovati za našo slovensko last. Po zborovanju smo slišali še marsikatero bodrilno besedo, vuhreški tamburaši so pa tudi pri tej priliki skrbeli za veselo zabavo. Da so naši ljudje požrtvovalni, je pokazal ta večer. Nabralo se je čez 40 kron, seveda je treba agitacije. Novemu odboru kličemo na delo za našo lepo slovensko domovino!

Iz Tinja. Čebelarški shod v nedeljo, dne 10. septembra je bil obilno obiskovan. Razven domačih čebelarjev prišlo jih je mnogo iz Venčesla, Čadrama, Kebla, Slov. Bistrice in Prihove. Jako spodbudno za kmetijske čebelarje je bilo tudi to, da so se shoda udeležili gosp. nadučitelji iz Tepanja, Čadrama in Kebla; potem gospod učitelj iz Prihove in gospodična učiteljica iz Tepanja. Najprirednejše se zahvalimo gospodu potovalnemu učitelju Juraneču za njegov prezanimivi čebelarški poduk v šoli in spretno praktično razkazovanje pri bučelnjaku na šolskem vrtu! Dal Bog, da bi njegove besede obilen sad obrodile!

Društvena naznanila.

Prostovoljna požarna bramba pri Sv. Martin ob Paki priredi povodom blagoslovljenja novega mosta v Rečici dne 1. oktobra ob pol 4. uri popoldne pri M. Pirtovšku veselico s sledečim vzporedom: Sprejem gostov na kolodvoru, slovesno blagoslovljenje mosta, potem začetek veselice s šaljivim sredoletvom, licitacijo nekaterih stvari, petje; svirala bo polnoštevilna soštanjska narodna godba. K obilni udeležbi vljudno vabi — odbor.

Kmetijsko in bralno društvo „Sloga“ pri Sv. Petru v Sav. dolini ima svoje letno zborovanje v gostilni pri g. Žganku v nedeljo, dne 1. vinotoka ob 8. uri popol. Domači g. župnik govori o koristi društev. Poročilo načelnštva in pregled računov. Govor o umetnem gnojilu in njega naročilu. Volitev novega odbora. Vpisovanje novih udov in pobiranje letnine. Slučajnosti in nasveti.

Kmetijska podružnica v Studenicah priredi v nedeljo, dne 8. oktobra po jutranjem sv. opraviilu v Studenicah v šolski sobani poučno predavanje. Po večernicah pa v Makolah. Predaval bo potovalni učitelj g. Fr. Gorican. Vabi se k obilni udeležbi.

Kršč. slov. izobražev. društvo „Domovina“ v Gradcu priredi v nedeljo, dne 1. okt. veselico z gled. predstavo „Kateri bo“, petjem, tamburanjem domačega zbora, šaljivo pošto in raznovrstnimi zabavami. Ker se v Gradcu redkokdaj kaj sličnega prednaša, pričakovati je obilne udeležbe. Vsi graški Slovenci se vljudno vabijo. Lokal: „Zum wilden Mann“, Jakominigasse št. 8.

Listnica uredništva: Leskovec: Preveč osebno in razžaljivo. Laško, Pilštanj, Videm, Sv. Trojica v Halozah, Ormož okolica, Gornja Radgona: Vseled pomanjkanja prostora ni bilo mogoče!

Dr. Bergmann
v Mariboru
je odpotoval do 3. oktobra.

Tržne cene
v Mariboru od 16. sept. do 23. sept. 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		15	60	16	40
raž		13	10	14	40
ječmen		13	80	14	60
oves		13	70	14	50
koruza		17	20	18	—
proso		16	60	17	40
njda		13	80	14	60
seno		8	80	4	30
slama		8	50	4	—
		1 kg			
fižola		—	22	—	28
grah		—	40	—	48
leča		—	36	—	64
krompir		—	8	—	7
sir		—	34	—	38
surovo maslo		1	58	1	60
maslo		2	10	2	80
špeh		1	62	1	66
zelje, kisl		—	—	—	—
repa, kisl		—	—	—	—
		1 lit.			
mleko		—	20	—	22
smetana, sladka		—	40	—	56
„ kisl		—	60	—	72
		100 glav			
zelje		7	—	11	—
		1 kom.			
jajce		—	—	—	8

Gospodarske stvari.

Priprave za trgatve. Sedaj je čas, da za trgatve vse potrebno pripravimo. To velja posebno za vinsko posodo. Skrbimo, da bo vinska posoda popolnoma zdrava in dobro očiščena. Ko bi naši gospodarji na to stran malo bolj pazili, potem bi popolnoma izginile tožbe, da ima vino „dušec“. „Dušec“ je tista napaka, ki se pokaže le vsled tega, ker posodo slabo shranjujemo in ker jo za novo vino premalo pripravimo. Po naših zidanicah nam posoda rada plesni in nasledek tega je „dušec“. Preglejšmo tedaj vso vinsko posodo in če ni zdrava in dobra, jo dajmo dobro pripraviti, da ne bo vino trpelo nobene škode. Pripraviti je razun sodov tudi vso drugo posodo in orodje kakor kadi, grozdne mline,

škafe itd. Vse to je treba čisto izmiti, kajti v razpoke lesa zaide rada plesen in druga nesnaga, ki potem vinu škoduje. Če le mogoče, naj se vsa posoda najprej očisti z vrelo vodo in krtačo in naj se potem izplakne s čisto mrzlo vodo. Kadi, ki so se rabile za galico, naj se ne jemljejo za mošt, kajti galica zalez tako v les, da je ni mogoče odstraniti ne z vrelo ne mrzlo vodo. V vinu je pa galica neugodnih lastnosti. Posnažiti je pa seveda tudi zidanico.

Za družbo sv. Cirila in Metoda je nabral v veseli družbi pri g. J. Krambergerju F. Z. 1:40 K. Mesto venca pokojnemu gospodu Francu Varlecu so darovali brežiški Slovenci 43 K.

Kdor ljubi kakao in čokolado, temu bodi priporočen:

Ivana Hoffa

Kandol-Kakao

ki ima najmanj tolače v sebi, je torej najlažje prebaven, ne proizvaja nikoli zaprtosti in je ob najboljšem okusu izredno poceni.

Pristen samo s imenom **Ivan Hoff** in s levo varstveno znamko.

Zavoji po 1/4 kg 90 vinarjev
1/2 „ 50 „
Dobiva se povsod.

Loterijske številke.

Gradec 23. sept.: 67, 19, 80, 56, 78.
Dunaj 23. sept.: 43, 45, 58, 2, 39.

Proda se.

Gostilna edina v občini, z lepo hišo, za letni izlet, prodaja tabaka, branjarija in popolna koncesija, dober sadonosnik in vrt, blizu mesta in kolodvoru, se ceno proda. Sodi tudi za penzioniste ali za kakšnega rokodelca. Naslov pove uprav. 505 5—5

Hiša z vrtom in poljem, četrt ure iz mesta, se po ceni proda. Naslov v upravnistvu. 619 6—2

Hiša, enonadstropna, dobro zidana, najeminska, dve kleti in trgovino v hišo, blizu koroškega kolodvoru, se po ceni proda. Vpraša se Bankalarigasse št. 4, Maribor. 609 10—3

Lepo posestvo pri cerkvi, 4 orale, njiva, travnik, sadonosnik, lepa zidana hiša pripravno za vsako obrt s celim gospodarskim poslopijem in lep vrt, se proda za 6000 K v Jarenini štev. 18. 641 2—2

Velika omara iz mecesnovega lesa dobro ohranjena, se vzame narazen, je za vsakovrstno rabo, tudi v katero bralno društvo za shrambo knjig itd. pripravna, se po ceni proda pri Ani Plš v Ptuj, Poštna ulica št. 12 (Postgasse) I. nadst. 638 8—2

Hiša z enim nadstropjem 100 korakov od farne cerkve v Mozirji se proda za 16 sto gld., sposobna za malo trgovino, tisoč gld. zna na obresti ostati po 4% Franc Bukošek, Münzgrabenstrasse št. 3 Gradec. 630 2—2

Nova hiša je na prodaj, z enim nadstropjem, stanovanjskih doneskov na leto je 612 gld., velik vrt, hlev za svinje. Cena je 8400 gld., izplačati je samo 4000 gld., v Studencih pri Mariboru št. 160, pri mali cesti med cerkvijo in šolo. 637 4—2

Gostilna z 2 vrtoma za zelenjavo, 1 krasnim senčnim vrtom za goste, 1 njivo in koncesijo za žganje; na pravem prostoru za malo trgovino ali kovačnico, ležečo ob treh cestah, edina gostilna v taisti in dveh zraven ležečih vaseh, komaj 10 minut od trga, poslopije v dobrem stanu in gostilna dobro obiskana, se proda v Savinjski dolini zaradi nakupa drugega posestva. Cena po dogovoru. — Naslov pove upravništvo. 636 2—2

Lepo hišo, s 5 stanovanji, četrt ure od mesta, velik vrt, njiva, sadonosnik in lepe baje, po ceni proda Detiček Štef. v Poberžah št. 8 pri Mariboru. 657 2—1

Malo posestvo blizu postaje Pesnica se proda, hišni hram, vinograd, sadonosnik in njive, vsega 4 orale za 1700 fl. Več pove Martin Repa na Ranči hš. št. 65. Pesnica. 658 3—1

Dvotočajni mlin, dobro obiskan, lepa, nova hiša, okoli 4 in pol orala zemlje, se takoj proda za 4500 gld.; 1700 gld. je posojilnica. Vpraša se naj v Mariboru, Burgplatz št. 4. 649 1—1

Lepo posestvo v Zgornji Hoči eno uro od Maribora, obstoječe iz 4 sob, kuhinje, jedilne shrambe, kleti, studenca, dveh vrtov in sadonosnika, lepih baje, dveh njiv in travnika, se takoj po nizki ceni proda. Naslov se izve v upravništvu lista. 655 1—1

Sode od masti z lesenimi in železnimi obroči se prodajo po ceni pri provijanturji v vojašnici „železne brambe“ v Mariboru. 659 2—1

Lepo posestvo na Spod. Štajerskem, na lepem, zdravem kraju, obstoječe iz lepe hiše za stanovanje, gospodarskim poslopijem, vrt s sadjem in zelenjavo, je na prodaj pod jako ugodnimi pogoji. Ponudba na upravništvo lista. 652 4—1

Lepo gospodarstvo se takoj zelo po ceni proda. Izvrstno mesto za kolarja ali pa mizarja. Naslov pri upravništvu. 368

V najem se da.

Kovačnica tik državne ceste, s primernim stanovanjem, bodisi za samca ali oženjenega, se da v najem. Dobi se v najem tudi vrt in njiva. Več se izve pri lastnici Tereziji Fink na Prelogah pri Prihovi, p. Konjice. 628 2—2

Lokal za trgovino se po zelo nizki ceni da v najem. Naslov pri upravništvu lista. 633 3—2

Hišo z malim posestvom, blizu ceste ali kolodvoru želi na več let v najem. Ponudbe na upravništva pod „Najem“. 653

Prodajalnica s stanovanjem vred se takoj odda. Maribor, Koroška cesta št. 9. 665 1—1

Učenca sprejme Matija Hočevnar, ključavničarski mojster v Novi vesi pri Ptuj. 660 3—1

Dva učenca se takoj sprejmeta in sicer eden za pekarno in jeden za mlin pri Iv. Bohm v Framu. 664 3—1

Dva viničarja se takoj sprejmeta. Vsak viničar mora imeti 4—5 delavskih močij, dobro znati delati nov nasad ter tudi cepiti. Oglasiti se je pri Viktor Kamšek, posestniku v Framu. 661 2—1

Pomočnika, poštenega in zvestega, stalno delo po zimi in po letu, sprejme takoj Janez Kapun, čevljar pri Sv. Jakobu v Slov. gor. 654 3—1

Učenec, iz poštene hiše, se takoj sprejme v trgovino z mešanim blagom Franca Korošec v Gornji Radgoni. 651 2—1

Proste službe.

Službo cerkovnika in organista kje na Spod. Štajerskem išče in želi dobiti čez 80 let star mož, oženjen, spodobnega obnašanja. Naslov pri upravništvu. 624 3—3

Pekovskega učenca sprejme s 1. okt. Matej Potočnik, Ptuj, Postgasse 7. 635 2—2

Pomočnika in učenca sprejme takoj Jožef Brelih, mizar v Ribnici na Pohorju. 634 2—2

Učenec z dobrimi šolskimi spričevali se sprejme v trgovino z mešanim blagom Tomaž Mikl in sin, Sv. Marjeta pod Ptujem. 644 2—1

Išče se oskrbnik

ki je vešč tudi hmeljarstva, s takojšnjim nastopem, plača po dogovoru. Ponudbe naj se pošiljajo na upravništvo „Slov. Gospodarja“ do 15. oktobra. 640 2—1

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledodnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo nadihu, bolečine in krče. Pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Ležijo vse bolečine na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšje sredstvo proti bolezni na maternici in madronu ter ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobiva se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato se naj naročujejo točno pod naslovom: 483 20—11

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franco dostavljena na vsako pošto: 1 ducoat (12 steklenic) 4 K. 4 ducoate (48 steklenic) 14 60 K. 2 ducoate (24 steklenic) 8 K. 5 ducoatov (60 steklenic) 17— K. 3 ducoate (36 steklenic) 11 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, čivilja; Josip Seljanič, seljak itd. **Ustanovljena 1. 1360.**

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Franc Korošec

trgovec z železom in mešanim blagom

Gornja Radgona

priporoča svojo bogato zalogo železa, nagrobnih križev, kotlov, štedilnikov, železnih pečij in posode po najnižjih cenah in solidni posrežbi.

Vsega zdravilstva

dr. Anton Klasinc

naznanja, da se preseli 1. oktobra t. l. iz Zgornje Polskave na Pragarsko, kjer bo ordiniral v hiši g. Steinklauberja.